

[Fiskeriministeren.]

lagtinget angående så livsvigtige problemer for Færøerne også har lidt at skulle have sagt.

Jeg aner ikke, hvor hr. Henning Andersen har fra, at der skulle være tidsbegrænsning på fredningen oppe ved England. Hr. Henning Andersen siger videre, at dér var der videnskabelig baggrund. Nu er det med den videnskabelige baggrund noget, som man, når man diskuterer for og imod en sag, altid kan udnytte på den efter hensigten mest passende måde. Jeg må vel endnu en gang sige, at den aftale uden tidsbegrænsning, som man taler så meget om, forhindrer os jo ikke i på et hvilket som helst tidspunkt at rejse fredningsproblemerne eller andre problemer i de to fiskerikommissioner igen. Der er jo ikke noget evigt varende i det, vi vedtager her, Danmark har selvfølgelig lov til at rejse problemet igen.

Hvis man vil se, skal vi sige praktisk på det, så har vi da 4 års kvotaer. Vi har i år ikke nær fanget den kvota, vi måtte fange, og det vil sige, at vi fanger sidste år i 1975. Når EF-reglerne træder fuldt ud i kraft i 1977, så har Grønland alene ret inden for 12 sømils grænsen, og så vil der alligevel ikke være nogen danske både, der går derop, hvor hovedparten af fiskene fanges.

Jeg vil gerne til hr. Kofoed sige, at det er da rigtigt, at området ved Grønland er større end de totalfredede områder ved England og Norge. Men det var jo ikke det, man talte om heroppe, om det var et stort eller lille område. Det, man talte om, var princippet, idet man hævdede, at nu var vi gået ind på et helt nyt princip. Jeg svarede, at det var man ikke, for det princip med totalfredede områder gik man allerede ind for for 2-3 år siden.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Hvis det ikke var sådan, at man vidste bedre, kunne man ligefrem blive rørt til tårer, når man læser i betænkningen og hører oppositionens ordførere sige her fra talerstolen, at regeringen ikke har varetaget de grønlandske interesser tilstrækkeligt i denne sag, medens oppositionen forsøger på alle måder at varetage disse interesser. Det er jo at stille tingene omvendt op. Hvis de borgerlige partiers hensigter i denne sag var blevet gennemført, så ville man have varetaget

nogle danske fiskeres interesser på bekostning af mange grønlandske fiskeres interesser. Derfor vil jeg gerne fastholde, at vi fra regeringens side har varetaget de grønlandske interesser på den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Kofoed: Når Grønlandsministeren siger, at han er forbavset over, at vi varetager de grønlandske interesser så voldsomt, må jeg sige til Grønlandsministeren, at hvis han mener, de bornholmske fiskere har skadet de grønlandske laksefiskeres muligheder, så kan det ikke være rigtigt, for i dette år har de grønlandske laksefiskere fisket ca. dobbelt så meget, som de har gjort før, medens de bornholmske fiskere har fisket godt halvdelen af, hvad de har gjort før. Altså til trods for at de bornholmske fiskere har fisket i 4-5 år, er det alligevel lykkedes grønlænderne at få en større fangst af laks end nogen sinde før.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1973-31. marts 1974.

(Lovforslaget (nr. 102) findes i tillæg D. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 1567).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Selv om der også i år er en betydelig stigning i finanslovstallene, er der ingen grund til den panik og det sortsyn, visse kredse har prøvet at skabe.